

Eelotsuse küsimused

1. Kas dividende saava residendist äriühingu vabastamine siseriiklike õigusnormide alusel dividendimaksust on kooskõlas EL aluslepingute sätetega, milles on sätestatud asutamisevabaduse põhimõte (ELTL artikkel 49), võrdse kohtlemise põhimõte (ELTL artikkel 54) ja kapitali vaba liikumise põhimõte (ELTL artikkel [63]),

a) kui mitteresident on dividendimaksust vabastatud üksnes konkreetsete seadusest tulenevate tingimuste täitmisel, s.t siis, kui tema osalus residendist äriühingu kapitalis (aktsiate puhul nimeliste aktsiate osa) moodustab dividendide väljamaksmisel (eraldamisel) vähemalt kahe aasta jooksul kestvalt vähemalt 20 %, arvestades et, kui 20 %-line osalus esineb kestvalt vähem kui kaks aastat, ei ole dividendide väljamaksja kohustatud dividendimaksu maha arvama ning dividendide saaja või — mitterahalise eraldise puhul — dividendide väljamaksja kohustatud deklaratsiooni esitamise ajal seda tasuma juhul, kui mõni muu isik või dividendide väljamaksja annab maksu tasumise suhtes tagatise;

b) samuti kui siseriiklikes õigusaktides mitteresidentist dividendide saajale maksuvabastuse andmiseks ette nähtud tingimused ei ole täidetud, kuna tema osalus residendist äriühingu kapitalis (aktsiate puhul nimeliste aktsiate osa) ei ulatu dividendide väljamaksmisel (eraldamisel) seaduses sätestatud 20 %-ni või see ei ulatu kestvalt vähemalt kahe aasta jooksul 20 %-ni või kui mõni muu isik või dividendide väljamaksja ei anna juhul, kui 20 %-line osalus esineb kestvalt vähem kui kaks aastat, maksu tasumise suhtes tagatist?

2. Kas ja mil määral mõjutab vastust esimese eelotsuse küsimuse punktis b esitatud küsimusele see, et

a) kui residendist dividendide saaja on siseriiklike õigusnormide alusel dividendimaksust vabastatud, siis mitteresidentist dividendide saaja maksukohustus sõltub ka sellest, kas ta kuulub [nõukogu 23. juuli 1990. aasta] direktiivi [90/435/EMÜ] või [Ungari Vabariigi ja Luksemburgi Suurhertsogiriigi vahel 15. jaanuaril 1990 alla kirjutatud tulu- ja omandimaksuga topeltmaksustamise vältimise] lepingu kohaldamisalasse;

b) kui residendist dividendide saaja on siseriiklike õigusnormide alusel dividendimaksust vabastatud, siis kas mitteresidentist dividendide saaja võib oma siseriiklike õigusnormide alusel dividendimaksu mõne muu oma siseriikliku maksu arvel maha arvata või on ta kohustatud selle lõplikult tasuma?

3. Kas siseriiklik maksuhaldur võib ELTL artikli 65 lõikele 1 (endine EÜ artikli 58 lõige 1) ja EÜ artiklile 220 tuginedes jätta ühenduse õiguse omal algatusel kohaldamata?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Middelburg (Madalmaad) 20. märtsil 2012 — Y.S. versus Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Kohtuasi C-141/12)

(2012/C 157/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Middelburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Y.S.

Vastustaja: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Eelotsuse küsimused

1. Kas andmed, mis on esitatud andmesubjekti kohta koostatud otsuse projektis ja mis seda isikut puudutavad, kujutavad endast isikuandmeid direktiivi 95/46 (¹) artikli 2 punkti 1 tähenduses?

2. Kas otsuse projektis esitatud õiguslik analüüs kuulub isikuandmete alla eelnimetatud õigusnormi tähenduses?

3. Juhul kui Euroopa Kohus kinnitab, et eespool kirjeldatud andmed on isikuandmed, siis kas töötleja või asutus on vastavalt direktiivi 95/46 artiklile 12 ja harta (?) artikli 8 lõikele 2 kohustatud võimaldama juurdepääsu nendele isikuandmetele?

4. Kas selles kontekstis võib andmesubjekt tugineda ka vahetult harta artikli 41 lõike 2 punktile b, ning kui võib, siis kas selles sisalduvat lauseosa „võttes samal ajal arvesse [otsustusprotsessi] konfidentsiaalsuse[ga] seotud õigustatud huve” tuleb tõlgendada nii, et sel põhjusel võib keelduda otsuse projektiga tutvumise võimaldamisest?

5. Kas selleks, et oleks järgitud andmetega tutvumise õigust, peab töötaja või asutus juhul, kui andmesubjekt esitab taotluse otsuse projektiga tutvumiseks, esitama selle dokumendi koopia?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31, EÜT eriväljaanne 13/15, lk 355).

⁽²⁾ Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2000, C 364, lk 1).

26. märtsil 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-146/12)

(2012/C 157/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch ja G. Braun)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/57/EÜ ühenduse raudteesüsteemi koostalitlusvõime kohta (⁽¹⁾) artikli 1, artikli 2, artikli 4 lõike 2, artikli 5 lõigete 2, 5, 6 ja 8, artikli 6 lõigete 1, 2, 3, 9 ja 10, artiklite 7, 8 ja 9, artikli 11 lõigete 4 ja 5, artikli 12, artikli 13 lõike 5, artiklite 15, 16 ja 17, artikli 18 lõigete 1, 2, 4 ja 5, artikli 19 lõike 3, artiklite 20–27, artikli 28 lõigete 4 ja 6, artiklite 32–35 ning I–IX lisa täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni sellest teavitanud;

— määrata Saksamaa Liitvabariigile ülevõtmise meetmetest teavitamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks suuruses 215 409,6 eurot iga päeva eest, mis tuleb tasuda Euroopa Liidu omavahendite kontole;

— mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 19. juulil 2010.

⁽¹⁾ ELT L 191, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta domstolen (Rootsi) 29. märtsil 2012 — Eva-Marie Brännström ja Rune Brännström versus Ryanair Holdings plc

(Kohtuasi C-150/12)

(2012/C 157/06)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Eva-Marie Brännström ja Rune Brännström

Vastustaja: Ryanair Holdings plc.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vedaja vastutus hiline misest tuleneva kahju eest Montreali konventsiooni artikli 19 tähenduses tekib ka olukorras, kus reisijad saavad hiline misega sihtkohta seetõttu, et lennuk ei väljunud? Kas tähtsust on asjaolul, mis hetkel lend tühistati, näiteks pärast lennule registreerimise lõppemist?
2. Kas lennujaama tehniline probleem, mis eraldiseisvalt või koostoimes ilmastikutingimustega muudab maandumise võimatuks, on „erakorraline asjaolu” määruse (EÜ) nr 261/2004 (⁽¹⁾) artikli 5 lõike 3 tähenduses? Kas asjaolu, et lennuettevõtja oli juba tehnilisest probleemist teadlik, mõjutab erakorralise asjaolu hindamise tulemust?
3. Kui vastus küsimuse 2 esimesele osale on jaatav, siis milliseid meetmeid peab lennuettevõtja võtma, et vabaneda hüvitise maksmise kohustusest kõnealuse määruse artikli 5 lõike 3 alusel?

— Kas lennuettevõtja on kohustatud — ja kui, siis millises ulatuses ja missugustel tingimustel — omama täiendavaid ressursse, näiteks vaba lennuki või meeskonna näol, et saaks toimuda lend, mis muidu tuleks tühistada, või tühistatud lennu asemel saaks pakkuda asenduslendu?

— Kas lennuettevõtja on kohustatud pakkuma marsruudi muutmist kõnealuse määruse artikli 8 lõike 1 punkti b alusel? Millised nõuded kehtivad sellisel juhul õhuveole seoses näiteks väljumisaja ja teiste vedajate teenuste kasutamise